

ти ѝ Пророкъ Давідъ нарече: „Рече безъ-  
мный-тъ въ сърдце то си, нема Богъ.“ (а)

По нѣкои обаче мѣста ѡма такива ў-  
чители; които каздватъ че немало Богъ,  
всичко създаніе което го глаѣдаме, было  
самостайно (кендибитенз); ѝ, человѣци тѣ  
ги иматъ тѣхъ ўчители за разумни, сло-  
весни ѿ образованы; а не слушатели о че-  
ловѣци! Пророкъ Давідъ, какъ ги нарича?  
безъмны. И, ный съсъ всѣко право быва-  
да ги наричаме, не само просто безъм-  
ны; но, ѝ отъ най голѣмы тѣ безъмни-  
ци! Защо то не разумѣватъ отъ нищо, и  
съсѣмъ са сѫ обезъмилы; ѝ, като са твър-  
дѣ много ўчили; преучили са вѣчъ, ѝ не-  
ставатъ вѣчъ за нищо: преучотовлѧвалы са  
да бѫджтъ като солг на свѣтъ-тъ; но, о-  
станилъ безъ-солни, ѝ за какко сѫ вѣчъ по-  
трѣбни? за нищо, освѣнъ да бѫджтъ из-  
хвѣрлѧни по сметица та, ѝ да са тзп-  
чатъ отъ человѣчески тѣ крака. (б)

Това като говоря; не че на ўченіе то  
нападамъ: но, на такива ўчители, които  
са сѫ обезъмилы, които сѫ станали непо-  
трѣбни, които сѫ за по сметица та ѝ за

(а) Псал. 52. 2.

(б) Мат. 5, 13